

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Ioannis Azorii Lorcitani, Societatis Iesv Presbyteri
Theologi, Jnstitvtiones Morales**

In Qvibvs Vnivers[a]e Qvaestiones ad Conscientiam recte aut prauè
factorum pertinentes, breuiter tractantur

Azor, Juan

Coloniae Agrippinae, 1616

15. De Archipresbyteri potestare, munere & officio.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14007

bi subiectum potest sententiam ferre: qualis est potestas excommunicandi & suspendendi ab officio clericos, & sacris interdicendi, capieendi, vinciendi, in carcere mittendi, corrugendi, & Ecclesiastis iniurandi. Archidiaconus cum Presbyter non sit, iure communii, & ratione sui munieris, non habet potestatem ordinis ad confessiones paenitentium excipendas, & a peccatis absoluendi, nec ei potest tanta auctoritas, & potestas committi. Est enim iure diuino potestas Presbyteri. Rursus iure communii Archidiaconus nequit iurisdictionem dare Presbyteris, qua possit peccata aliorum audire, & ab eis absolviri: At vero speciali Episcopi facultate, & mandato potest Archidiaconus committi, ut Presbyteri ipsi hanc iurisdictionem det, vel datae auferat, restringat: nec enim tunc Archidiaconus Presbytero vilam det potestatem ordinis: hanc enim per consecrationem Presbyter habet; sed materiam subiicit, aut substatibit, circa quam Presbyter agere, & operari solet. Item Archidiaconus iure communii potestatem habet excommunicandi, suspendendi, sacris interdicendi: & hoc est, quod iura volunt, in cap. Archidiaconus, de officio Archidiac. potest tamen haec habere Episcopi auctoritate demandata atque commissam, aut confutudine com patatam, quam habebat olim Archidiaconus Ambianensis, ut constat ex cap. Duditum 2. de elect. Iure itaque communii Archidiaconus habet eam curam animarum, qua possit clericos corrugare, eorum iuria, & causas audire, delicta ad Episcopum deferre, Ecclesiastis iniurare.

Quarto queritur, An Archidiaconus habeat beneficium, cui init cura animarum, & in quo locum habeant, quae statuantur de beneficijs curam animarum habentibus, in cap. De multa, de preben. & in Extravaganti Execrabilis lxxx. 22. de preben. Respondeo, distinguendo, in primis, si Archidiaconus consuetudine, & viu excommunicare, suspendere, & sacris interdicere queat, curam animarum habet, & comprehendit illis duabus Constitutionibus, quae generatim loquuntur de beneficio quolibet curam animarum habente: nam in cap. Duditum 2. dicitur. Pontifex ait: Evidenter constat, Archidiaconus Ambianensis curam animarum habere, quia consuetudine sufficit, excommunicat, & absolvit Presbyteros, & Priores; & Parochiales Ecclesias interdit. Hæc Pontifex eo loco: atque ita sentiant Gloria, Joannes Andreas, & Abbas in eo capite. Imo etiam iure communii Archidiaconus curam animarum habet, quia, ut dicitur in eodem capitulo. Duditum. Archidiaconus visitat, & inquit, que videbit inquirenda, & procurations ratione visitationis recipit; quod est curam animatum habere. Praeterea etiam si Archidiaconus oportet cura animarum carere, quod consuetudo passim obtinuit; comprehenditur tamen illis duabus Constitutionibus Pontificis, De multa, & in Extravaganti Execrabilis, quia saltem Archidiaconus personatum habet; sic enim dicitur, c. Duditum, citato.

Quinto queritur, An Archidiaconus sit in dignitate constitutus, ita ut ijs iuribus comprehendarur, quibus clerici prohibent duas dignitates habere? Respondeo, in primis non esse dubitandum, quin sit dignitate praeditus, qualis requiritur in c. statutum de Re script. in 6. in eo, cui causa a Romano Ponifice delegari, ac demandati queant, & qualis requiritur in his, qui Apostolici Consuetudinis munere fungi possunt, in eisdem quod habetur in c. 1. 2. & ult. de officiis iud. deleg. in 6.

Item Archidiaconus iure communii est constitutus in dignitate, quae est beneficium Ecclesiasticum: quia ex rotulo titulo de officio Archidiaconi, huiusmodi dignitas collitur. Caput igitur proposito quæstionis est, An ubi Archidiaconus consuetudine, omni cura animarum, & iurisdictione carer, encepsatur dignitate praeditus? Ac in eo quidem iudicio, etiam is Archidiaconus dignitate praeditus esse iudicari debet, in quo locum habeant iura in cap. De multa, & in Extravagante, Execrabilis, sancta: satis enim est, si Archidiaconus iure communii talem digni-

tatem habeat: si item in choro, & in confessu, in ingressu, in conuentibus Canonorum, & suffragijs ferendis prærogatiuam, & gradum honorificum obtinet, ut revera vbiique in Ecclesijs habere conueniat.

Sexto queritur, Vnde factum sit, ut tanta Archidiaconus non solum in clericis inferiores, sed in Presbyteris etiam, & Archipresbyteris iurisdictione, & auctoritate polleat? Respondeo, Presbyterum quidem esse ordinis potestate, & consecratione longe Archidiacono maiorem; sed in iurisdictione tamen longe minorem. Hest in sum. tit. de officiis Archidiac. quod inde ortum est, quoniam Episcopus amplam Archidiacono iurisdictionem solebat concedere, cum illius Vicaria passim viceretur opera, vi poe liberti omni onere, oblatione, & potestate Sacra menta conferendi; Presbyteris vero erant populi commis si, ac propterea à suis Ecclesijs, sine eorum gravi detinu to abesse non poterant.

Septimo queritur, an in una Cathedrali Ecclesia possint esse plures Archidiaconi? Respondeo, in multis Ecclesijs reuera plures esse: nam vel in una Toletana sex electur Archidiaconi, in alijs duo, in alijs quatuor, aut quinque: ob id arbitror, quia olim Episcopi, ex Diaconiis duos, tres, quinque, sexve antiquiores constituebant pro fuardum Ecclesiistarum multitudine, ut bene in omnibus tota dioecesis, aliqui vasta, & ampla gubernaretur: vnde eius gubernatio in tres, quatuor, aut etiam plures partes distributa, plurim antiquorum Diaconorum cura committebatur. Porro illi Diaconi ob iurisdictionem & potestatem sibi ab Episcopo demandatam, dici coepunt Archidiaconi; inter quos unus semper exercens honore, & dignitate praestabat, nimurum is, qui iurisdictionem habebat in clericis, & Presbyteros Ecclesie Cathedralis, & aliarum, quæ erant in Virbe, cui praecrat Episcopos.

Porro quota pars in Archidiacono requiratur, quanta litteratura, quis ordo: An item Archidiaconus in sua Ecclesia consuetari, ac residere debet: An demum, cum Archidiaconatu iure queat aliud beneficium simile, vel dissimile, videlicet simplex, aut curam animarum, vel dignitatem habens, in eadem Ecclesia, vel diuersis obtinere: dicetur inferius.

CAP. XXV.

De Archipresbyteri potestate, munere
& officio.

PRIMO queritur, Quis in iure Archipresbyteri nomine obtinet? Quemadmodum inter Episcopos Episcoporum primus, sive antiquissimus dici coepit Archiepiscopus, & inter Diaconos primus, sive cæteris antiquior, dietus est Archidiaconus: Sic primus Presbyterorum Archipresbyter vocatur, quasi Presbyterorum primus, sive Praefectus. Et olim sicut post Episcopum Archidiaconus honore, dignitate, & iurisdictione primus erat; sic post Archidiaconum proximus erat Archipresbyter. Vnde & in luce Canonicæ post titulum de officio Archidiaconi, proxime sequitur titulus de officio Archipresbyteri. Soleret etiam Archipresbyter vocari Decanus, ut in ecclesiæ officio Archidi. eo quod decem Clericis presit.

Secundo queritur, Vt sit maior ordine dignitatis Archidiaconus, an Archipresbyter? Respondeo, iure communione Archipresbyter esse Archidiaconi iurisdictioni, & potestati subiectum. ea 1. de officiis Archipresbyt. dicitur: Archipresbyter scilicet subesse Archidiaconi, & eius praecipit sicut sibi Episcopi, obedire debet. Hæc ibi. Quare Archipresbyter, cum ratione sui munieris presbyter sit, ordinis consecratione, & potestate maior est Archidiaconi, qui tantum Diaconus est: at iurisdictione longe minor, & inferior est iure communio: Glos. in c. 1. de officiis Archipresbyt.

Tertio queritur, Que munera, & quæ patres sunt Archipresbyteri? Respondeo in ea de officio Archipresbyteri, sic habetur: Specialiter ad eum pertinet ministerium super-

emus Presbyteros, curam agere animarum, assidue in Ecclesia stare, & ut in Episcopi sui absentia, ad vicem eius, Missam solemnia celebreret, & Collectam dicat, aut cuiuspe inuenierit, & cap. Ministerium eodem tit. dicitur: *Ministerium Archipresbyteri in eo constituitur, ut diligenter cura prouidatur ministerium sacerdotum Cardinalium, qui solemne debent agere officium in communicatione corporis & sanguinis Domini nostri Iesu Christi facio aucto die Dominico incipiendo, per omnes horas Canonis: as indeclinabilitate perseuerante, ut opus Dei digne, & sancte perficiatur ab eo, cui committitur. Prouideat nam Archipresbyter vitam sacerdotum Cardinalium, praecepit sui obtemperando Episcopi, ne aliquando cadant, aus turitate corporeant. Si Episcopus item de fuisse (excepto his, que prohibita sunt) Archipresbyter prouidat cuncta, que in Sacerdotio ministerio perfici debant, fontes benedicere; infirmum oleo parvogere, panimentum infirmum consueto Episcopo reconciliare, panimentum cunctis alius sacerdotibus inungere. In precipuis festis atque, aut ipse celebrationem Missa solemniter impleat, aut ad suos iussionem cui committitur, peragat veneranter. Cap. officium, eod ist. Quando Episcopus Missam canit, debet praecepere sacerdotibus, ut induant se vestimenta sacris, & quatenus ad Missam procedant: debet eam praecepere custodi ecclesie, ut in facilio Christi Eucharistia proper infirmos non desit: debet infirmis prouidere, & prouidendo praecepere sacerdotibus, ne forte, sine confessione, vel confirmatione corporis, & sanguinis Domini nosse leja Christi moriantur; confessione peccatorum eorum, qui a foris ventunt, recipere cum omnibus sacerdotibus, & exinde per prouisionem Penitentia magnam debet illis addobberetur ad Christianos quoque faciendos, & baptizandos infantes. Hæc ibi.*

Quarto queritur, Quotuplex sit Archipresbyter? Respondeo, est duplum; Vnus vocatur Urbanus, de quo in officio Archipresbyteri de urbe constat, quando ibi praefectus, vice eius officium inchoare, benedictione presbyterales in Ecclesia dare; Missam, quando voluerit curiare, vel eum de sacerdotibus inferi. Sic e loci. Hic ergo Archipresbyter praefectus erat cæteris Presbyteris viris, in qua erat Sede Poniticia, & Ecclesia Cathedralis.

*Alter vero Archipresbyter est Vicarius, qui iurisdictionem habebat in Presbyteros in singulis pagi, castris, & villis constitutis; de quo in e. v. singula, de officio Archipresbyteri habetur: *Vt singule plebes Archipresbyterum habeant propter afflictum erga populum Decuram, quin non solus imperiū vulgi sollicitudinem gerat, verum etiam Presbyterorum, qui per maiores titulos habitanti, viam in circuitus peregrinationis curfiantur. Nec attendas Episcopum non egere plebem Archipresbyteri, quia eam ipse gubernare valent: quia eis valde idonei sunt, decet tamen, ut sua onera partiantur: & sicut ipse matrici Ecclesiæ praefit, ita Archipresbyteri præficit plebibus: ut in nullo titubet Ecclesiastica sollicitudo: cuncta tamen referantur ad Episcopum, nec aliquid contra eius decreta ordinare præsumant. Hæc ibi continentur. Vbi Glossa annotavit, Archipresbyterum esse duplum, Cuiusmodi & Ruralem. Hinc perspicuit causa, ob quam in via diœceti sunt aliquando multi Archipresbyteri: nam erat unus Urbanus, aut duo, vel tres, cæteri vero Vicarij in castellis, & villis conficiunt, ut cæterorum Presbyterorum, qui minoribus Ecclesijs præstant, curam habent. Hinc quoq; factum est, ut in Urbe Roma ecclesia Lateranensis vnuus præfector Archipresbyter, qui soleat esse Cardinalis, & alius Ecclesia S. Marie Maioris, qui Cardinalis itidem est, & tertius Ecclesia Sancti Petri in Vaticano, qui pariter est Cardinalis: quoniam in huiusmodi ecclesijs Romanus Pontifex aliquando sedet.**

Quinto queritur, an archipresbyter habeat curam animarum? Respondeo, iure communis, ut ex ijs, quæ diximus, constat, eum habere: nam penes ipsum erat iurisdictionis potestas in reliquo Presbyteros: corum scilicet, & aliorum factas confessiones audiebat: ipsi erat aliorum cura commissa, ut dicitur in e. officium de officio Archipresbyteri, item ipse plebi, cui præficiabatur, sacramenta mi-

nistrabat, penitentium laicorum confessiones excipiebat & eos a peccatis absoluerebat.

*Sexto queritur, An archipresbyteri, iurisdictionis sit ordinaria, an delegata? Respondeo: *Glossa in e. Vt singulariter officio Archipresbyteri ordinariam esse, hoc autem ille colligit ex capitulo officio iudicis ordinary, & ex capitulo Ex littera, de consanguinitate. & affinitate. Nam Archipresbyter iure communis, & ratione sui munericis iurisdictionem haberet, ergo haberet ordinariam, non delegatam.**

Septimo queritur, An archipresbyter dignitatem habeat? Respondeo, iure communis habere dignitatem, quæ requiritur in eo, cui causæ aliquæ a Romano Pontifice delegantur, de quo in c. statutum de rescripto, in 6. Eam item habet quæ requiritur in Conservatoribus Apostolicis, de quibus in cap. 1. 2. & vlt. de officio, Ind. deleg. in 6. Habet præterea iure communis dignitatem quacunq; dignitatis nomine beneficium ecclesiasticum significatur: quoniam ut diximus, Archipresbyter inter eos, qui dignitate sunt prædicti, numeratur. Vnde tamén, & consuetudine multis in locis nullam iurisdictionem; aut dignitatem habet in officio judiciali, siue contentiouso; nullumque territorium, in quo suam potestatem exercet, sed tantum curam plebis sibi commissam, in ijs quæ pertinent ad sacramenta.

*Octavo queritur, An archipresbyter Urbanus à casibus Episcopo resciatis possit absoluere? Respondeo, cum Hesilphi, & Ioanne Andrea, quos citat, & sequitur Silvestri in verbo, *Archipresbyter q. 2. iure communis & ratione sui munericis non posse, nisi expresso Episcopi consensu.**

Quaxes, An à peccatis quæ Episcopo resciatis non sunt, possit aboliuere omnes, qui in urbem ex eadem tamē dictece veniunt? Respondeo, posse, ut ex superioribus pacet.

Nono queritur, An archipresbyter Vicarius iure omnes aboliuat, qui ex tota lui episcopi dictece ad ipsum accedunt? Respondeo, ratione sui munericis, & officij non posse: quoniam, ut ex vlt. de officio Archipresbyteri constat, iurisdictionem tantum habet in plebem sibi commissam.

*Decimo queritur, An archipresbyter Vicarius habeatus, & auctoritatem instituendi eos, qui à Patronis Ecclesiæ, quarum ipse curam habet, nominantur, designantur, & offeruntur? Respondeo, eos iure communis nullum habere ius & auctoritatem, nisi tantum alcubii, ut in archiepiscopatu Florentino pro eius ecclesiæ more, & consuetudine, teste Silvestro in verbo, *Archipresbyter questione quinta.**

*Hoc loco quæstus etiam poterat, *Quotus ætatis annus in Archipresbytero requiratur: Quis etiam, & quanta literatura & scientia: Quis ordo facit. An item in sua Ecclesiæ commorari, & rendere debeat: tan aliud beneficium simile, vel dissimile simplex, vel curam animarum, vel dignitatem habens in eadem Ecclesiæ, vel diuersis ob iniecit: sed ad hæc omnia inferioris suo loco commodius respondebo.**

CAP. XVI.

De officio Primicerij, Sacrista, & Cofradiis.

PRIMO Quæritur, Quisnam Primicerij nomine intelligatur in iure Canonico? Scendum est, olim in ecclesia Cathedrali fusse Cantorum Scholam institutam, quorum munus erat officia diuina, horatias preces in choro pie & studiose cantare, ut diuine laudes religiose celebrarentur. Huic scholæ vnuus præficiabatur, cuius cura, studio, & opera clericis ad cantum, & Chorum definiari docebantur, ut in factorum librorum lectiōnibus, & in diuinis officijs, & precationibus ecclesiasticis probe exercitari essent. His igitur Praefectus, Primicerius appellari coepit. Scendum etiam est Primicerium dici eum, qui in quoconque ordine primum locum obtineret. In Novella constitut. 8. s. ep. repetitur Notariorum Primicerius,

id est,